

Torkil Weihe:

TORKIL VIL FEGIN VIÐARI

Vinnarin av súkklukappingini Volvo Kring Føroyar hevur framvegis hug at gera meira við súkklingina, og hóast hann næstu tvey árin verður upptikin av at lesa til sivilverkfrøðing, væntar Torkil Veyhe, at stundir eisini vera til at víðka virksemd innan súkklingina við kanska at royna at koma á eitt av teimum meira ambitiøsu súkkulíðunum niðri

Hilmar Jan Hansen

Tað er ikki at taka munnin ov fullan at siga, at 24 ára gamli Torkil Veyhe er okkara fremsti kappsúkkari. Nú stóra etapukappingin var kring Føroyar fyri átjandu ferð, vann hann fyri fjórðu ferð samanlagt kappingina, sum í ár bar heitið Volvo Kring Føroyar.

Líka síðani 2007 hevur Torkil verið heilt í fremstu røð í kappingini, og hann var tvær ferðir næstfremstur aftan fyri íslendingin, Hafsteinn Ágúst Geirsson, ið vann fyra ár á rað frá 2005 til 2008, og síðani hevur Torkil vunnið kappingina allar ferðirnar, burtur sæð frá í 2011, tá danskarin, Kristian Gosvig, var drúgvastur.

Í fjør, tá eingin kapping

var, tí summarið bleiv í so trongligt við oyggjaleikunum á Bermuda mitt í juli mánaði, gjørdist Torkil hinvegin besti føroyski súkkjarin har við tveimum silvurmerkjum í bæði landsvegssúkkling og einkultstarti, so hann fekk staðfest sína styrki har við.

– Yvirhøvur haldi eg, at tað gongur væl við súkklingini hjá mær. Í fjør byrjaði eg at kappast í B-bólkinum

niðri, men eftir bara fimm kappingar flutti eg upp í A-bólkin, har eg so restina av kappingarárinum royndi at bita meg fastan og finna meg til rættis, greiðir Torkil frá.

– Munurin á súkklingini hjá mær í ár og í fjør hevur heilt greitt verið, at eg havi verið í nógv betri grundvenjing í ár. Danska súkklingin hjá mær. Í fjør byrjaði til síðst í oktober, og so er tað ein steðgur í juli og inn í hálvan august, men eg byrjaði longu at venja hart í desember mánaði, so eg skuldi vera so væl fyri sum gjørligt. Millum annað súkklaði eg átta til tiggju tímar hvørt vikuskifti, áðrenn kappingin byrjaði, og síðani havi eg bara bygt upp á tað, so eg eri rættiliga væl fyri nú.

Glaðir amatørar

Dagliga er Torkil Veyhe, sum býr í Árhús, partur av Odder Cykelklub, sum er við í kappingini í A-bólkinum sum eitt samlað lið, ið tó gevur ríkiligt av plássni fyri, at tann einstaki súkkjarin kann fara eftir sínum kjansi, tá ein møguleiki er fyri tí.

– Í grundini koyra vit meira sum einstaklingar, enn sum eitt lið, men vit liggja allikavæl ikki og koyra hvønnannan inn. Eg kann nevna, at tá vit vóru í Fyn Rundt, vóru vit tveir, sum komu í eitt avgerandi útbrot, og tá skuldu vit sjálvandi samstarva. Ta ferðina bleiv tað so eg, sum arbeiddi fyri hin, sum endaði við at gerast nummar seks, sum er eitt fantastiska gott úrslit fyri okkum, sigur Torkil.

– Aðrar ferðir eru tað kanska onkrir av hinum, ið taka eitt tak fyri meg, um eg komi at liggja væl fyri, so vit skiftast eitt sindur um tað. Vit geva og taka í besta forstáls, og ofta avtala vit úti á rutuni, hvussu vit gera. Men tað mest vanliga er, at vit hava eina góða hómung av, hvør er væl fyri og hvør kanska ikki er so væl fyri at fara allan vegin, og tí kanska tann dagin má ofra seg eitt sindur fyri onkran av hinum.

Súkklingin er enn bara eitt frítíðartriv hjá Torkili, sum akkurát er liðugur sum bachelor og nú eftir summarfrítíðina fer at byrja

uppá at lesa til sivilverkfrøðing. Hann hevur verið niðri í hálvtfjórða ár, og um alt gongur eftir ætlan, hevur hann tvey ár eftir, áðrenn hann er liðugt útbúgvinn.

– Teir, vit kappast við, eru í fleiri førum ordiliga lið, so sum eitt nú Cult, har teir koyra sum eitt professionelt lið. Vit eru hinvegin glaðir amatørar, sum hava tað stuttligt saman, og tað er bara ein hjá okkum, sum einki annað ger enn súkkjar. Restin av okkum hevur lestur ella arbeiði at hugsa um, og so kemur súkklingin aftrat, sigur hann.

Betri kapping

Torkil Veyhe er sjálvandi ovurfeigin um enn ein sigur í stóru føroysku súkklukappingini, og hann heldur eisini, at tað, at Volvo Kring Føroyar var longri og taldi nógv fleiri kilometrar enn onnur ár, var ein fyrimunur fyri seg.

– Eitt ella annað stað var tað lættari fyri meg, tí eg eri frammanundan vanur við at koyra hesar longu kappingarnar, sum

